

ROZEZNAWACZ (1) *sb m*

o, e oraz *drugie a jasne*; -znã-, [-zna-].

[*sg N* rozeznawacz. \diamond *I* rozeznawacz(e)m.] \diamond *pl N* rozeznãwacze.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Ten, kto rozstrzyga*: *Critae*, Latine dicuntur omnes iudices, Unde qui musicis agonibus, id est, scenicis praeerant *Cretae dicti*, Wfzelãcy rozeznawãcze *Mqcz 69a*.

a. [*Rozjemca, arbiter, sãdzia polubowny*: *Arbiter*, ein fchidman. *P. iednacz/ rozeznãwacz/ rozprawcã/ rozie^mcã. Volck 36.*]

2. [*Pośrednik między ludźmi a Bogiem*: *Esto tu populo in his que ad Deum pertinent/ bãvdz fãm ludv radzen wthych rzeczach/ ktore nalezv na pana boga y rozeznawaczem TomZbrudzBrul Ex 18/19.*]

Synonimy: 1. *rozsãdca, sãdzia*; a. *arbiter, jednacz, rozjemca, rozprawca, rozsãdzacz.*

Cf **ROZEZNAWCA**